

Purpura

Lucie Bílá

Tiše a ochotně purpura na plotně
voní, stále voní,
nikdo si nevšímá, že život mění se v dým.

Snad jenom v podkroví básníci bláhoví
pro ní slzy roní,
hrany jí odzvoní rampouchem křišťálovým.

Slunce se vynoří, hned však se k pohoří
skloní,
rychle skloní,
a pak se dostaví dlouhá a pokojná noc.

Tiše a ochotně purpura na plotně
voní, stále voní,
po ní k nám vklouzlo
to tajemné kouzlo Vánoc.

Po ní k nám vklouzlo
to tajemné kouzlo Vánoc.